

krajowego układu elektroenergetycznego, sporządzanych według wytycznych PDM,

- 5) występowania do PDM o zezwolenie na przerwanie pracy urządzeń energetycznych wytwórczych o mocy zainstalowanej powyżej 0,5 MW, urządzeń przetwórczych i przesyłowych,
- 6) informowania PDM o gotowości ruchowej urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego i ich zdolności produkcyjnej,
- 7) instalowania urządzeń samoczynnego częstotliwościowego odciążania zgodnie z wytycznymi PDM,
- 8) realizacji wniosków PDM zmierzających do poprawy warunków pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego, np. w zakresie nastawiania zabezpieczeń, programów pracy kondensatorów statycznych.

§ 3. 1. Programy pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego ustala PDM, kierując się zapewnieniem niezawodności pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego oraz uzyskaniem optymalnych wskaźników techniczno-ekonomicznych w zakresie gospodarki paliwowo-energetycznej w skali kraju.

2. W razie nieprzewidzianych zmian w pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego, PDM może wprowadzać zmiany w ustalonych programach pracy.

3. PDM przeprowadza bieżącą kontrolę przebiegu realizacji ustalonych programów pracy.

§ 4. Tryb przekazywania danych, o których mowa w § 2, i programów, o których mowa w § 3, jak również wymagania niezbędne do utrzymania normalnej częstotliwości w krajowym układzie elektroenergetycznym, ustala Zjednoczenie Energetyki.

§ 5. 1. Plany ograniczeń pobieranej mocy elektrycznej w razie wystąpienia niedoboru mocy lub energii elektrycznej w krajowym układzie elektroenergetycznym ustala Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwowo-Energetycznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami.

2. PDM realizuje zadania wynikające z planów określonych w ust. 1 po wykorzystaniu innych możliwości zbilansowania zapotrzebowania mocy w krajowym układzie elektroenergetycznym.

§ 6. PDM upoważniona jest do operatywnego ograniczania lub czasowego wstrzymania dostawy energii elektrycznej odbiorcom poza planami, o których mowa w § 5, w razie:

- 1) zagrożenia niezawodności pracy urządzeń krajowego układu elektroenergetycznego,
- 2) zagrożenia życia ludzkiego,
- 3) zagrożenia mienia (np. przez pożar).

§ 7. Na wniosek jednostki organizacyjnej, której w wyniku wykonania przepisów § 5 i 6 ograniczono lub wstrzymano dostawę energii elektrycznej lub ograniczono pracę własnych urządzeń wytwórczych, PDM pisemnie potwierdza wydane polecenie.

§ 8. Stosownie do przepisu art. 21 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy w zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem, a w szczególności:

- 1) zarządzenie nr 393 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 października 1951 r. w sprawie organizacji dyspozycji energią elektryczną (Biuletyn PKPG Nr 27, poz. 291),
- 2) instrukcja nr 9 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 29 czerwca 1953 r. w sprawie wykonywania przez Ministra Energetyki nadzoru nad elektrowniami nie zbywającymi zawodowo energią elektryczną w zakresie działalności eksploatacyjnej i inwestycyjnej (Biuletyn PKPG Nr 21, poz. 87),
- 3) zarządzenie nr 115 Ministra Energetyki z dnia 1 sierpnia 1953 r. w sprawie zapobiegania i likwidacji awaryjnego spadku okresów,
- 4) zarządzenie nr 181 Ministra Energetyki z dnia 19 listopada 1953 r. w sprawie poziomów napięć w systemach energetycznych,
- 5) zarządzenie nr 55 Ministra Energetyki z dnia 5 marca 1954 r. w sprawie dotrzymywania wielkości częstotliwości w systemach energetycznych i wielkości wymiany międzysystemowej (z późniejszymi zmianami).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Mitrega*

212

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 6 lipca 1968 r.

w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 pkt 1 zarządzenia nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski z 1961 r. Nr 80, poz. 334 i z 1968 r. Nr 29, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprzedaż dla ludności nowych samochodów osobowych produkcji krajowej i pochodzących z importu przez Przedsiębiorstwo Państwowe „Motozbyt”, zwane dalej sprzedawcą, odbywa się na warunkach i zasadach określonych w przepisach poniższych.

§ 2. 1. Do nabycia samochodu określonego w § 1 uprawniona jest osoba, zwana dalej nabywcą, która przez ostatnie 4 lata:

- 1) nie nabywała samochodu — u sprzedawcy, w Banku PKO za dewizy, za granicą,
- 2) nie wylosowała samochodu z książeczki oszczędnościowej PKO ani
- 3) nie otrzymała samochodu z zagranicy.

2. Okres czasu, o którym mowa w ust. 1, skraca się w stosunku do:

- 1) lekarzy, w tym lekarzy weterynaryjnych, używających własnych samochodów przy wykonywaniu zawodu — do 3 lat,
- 2) pracowników służby rolnej używających własnych samochodów przy wykonywaniu zadań służbowych w terenie — do 3 lat,

3) taksówkarzy używających własnych samochodów do wykonywania zawodu — do 2 lat.

3. Do stwierdzenia okoliczności podanych w ust. 2, a dotyczących celu używania samochodu, właściwe są zakłady pracy nabywców, a w stosunku do taksówkarzy — wojewódzkie zrzeszenia prywatnego handlu i usług.

4. Bieg terminów wymienionych w ust. 1 i 2 liczy się od dnia odbioru samochodu lub odprawy celnej samochodu przywiezionego z zagranicy.

§ 3. 1. Przed upływem terminów wymienionych w § 2 ust. 1 i 2 nabywcą nowego samochodu może być osoba:

- 1) której samochód uległ zniszczeniu lub uszkodzeniu w stopniu wykluczającym dalsze jego używanie; okoliczność ta powinna być stwierdzona przez Polski Związek Motorowy, lub
- 2) która samochód wylosowany z książeczki oszczędnościowej PKO, nie odebrany, zbyła sprzedawcy.

2. Zakup samochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przez sprzedawcę następuje po obowiązującej cenie detalicznej (bez potrącenia marży handlowej).

§ 4. Jeżeli nabywca pozostaje z innymi osobami we wspólnym gospodarstwie domowym, warunki określone w §§ 2 i 3 powinny spełniać odpowiednio również i te osoby.

§ 5. Uprawnienia nabywcy do kupna samochodu stwierdza się na podstawie przedłożonego przez nabywcę oświadczenia. Wzory oświadczeń określają załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

§ 6. 1. Warunkiem zawarcia umowy sprzedaży samochodu jest dokonanie przez nabywcę przedpłaty. Zawarcie umowy i wydanie samochodu następuje w kolejności dokonanej przedpłaty.

2. Przedpłaty na określone marki (typy) samochodów dokonywane są na rachunek przedpłat właściwego terenu dla miejsca zamieszkania nabywcy przedsiębiorstwa sprzedawcy w Narodowym Banku Polskim, w wysokości ceny detalicznej samochodu obowiązującej w dniu przedpłaty.

§ 7. Przedpłaty, o których mowa w § 6, przyjmowane są na określone marki (typy) samochodów zarówno na dany rok kalendarzowy, jak i na lata następne. O terminie przyjmowania przedpłat sprzedawca zawiadamia nabywców w drodze ogłoszeń prasowych podając marki (typy) samochodów, wysokość obowiązujących przedpłat oraz inne warunki zakupu samochodów, wymienione w §§ 2—6 i 10.

§ 8. Sprzedawca prowadzi sprzedaż z przedpłatą na samochody krajowe w oparciu o dostawy wynikające z pięcioletnich narodowych planów gospodarczych, a na samo-

chody z importu — na podstawie zawartych kontraktów lub umów.

§ 9. Sprzedawca może wstrzymać przyjmowanie przedpłat na samochody, gdy ilość przedpłat przekracza możliwość zrealizowania sprzedaży.

§ 10. W zależności od sytuacji rynkowej w zakresie podaży samochodów dyrektor Centrali Techniczno-Handlowej „Motozbyt” może za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego w odniesieniu do określonych marek (typów) samochodów skrócić lub znieść terminy wymienione w § 2.

§ 11. 1. Sprzedawca zawiadamia nabywcę w terminie 14 dni od daty uiszczenia przedpłaty o zajmowanej kolejności na liście przedpłat na daną markę (typ) samochodu. W zawiadomieniu należy określić orientacyjny termin zawarcia umowy sprzedaży i wydania samochodu oraz inne istotne postanowienia tej umowy, w szczególności stwierdzenie, że ceną sprzedaży będzie cena detaliczna samochodu obowiązująca w dniu zawarcia umowy sprzedaży.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, należy określić:

- 1) w poszczególnych kwartałach — jeżeli przedpłata dotyczy danego roku kalendarzowego,
- 2) w skali roku — przy przedpłatach na lata następne, z tym że sprzedawca na 1 miesiąc przed rozpoczęciem roku określi termin realizacji w kwartałach.

§ 12. W razie zmiany przez nabywcę marki (typu) samochodu, określonej w chwili dokonywania przedpłaty, na inną markę (typ) samochodu objętą przedpłatami, obowiązywać nabywcę będzie kolejność realizacji zakupu wynikająca ze stanu przedpłat na ostatnio wskazaną przez niego markę (typ) samochodu w dniu otrzymania przez sprzedawcę zawiadomienia o zmianie.

§ 13. Jeżeli sprzedaż samochodu nie dochodzi do skutku, następuje zwrot przedpłaty na samochód wraz z oprocentowaniem przypadającym za okres od dokonania przedpłaty do dnia jej zwrotu:

- 1) w razie rezygnacji z zakupu przez nabywcę — według 3% stopy w stosunku rocznym pomniejszonej o koszty manipulacyjne w wysokości 300 zł,
- 2) w razie niemożności wywiązania się przez sprzedawcę z zobowiązań wobec nabywcy — według 3% stopy w stosunku rocznym w okresie jednego roku i 5% w stosunku rocznym w okresie ponad rok od daty pobrania przedpłaty.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: E. Sznajder

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 lipca 1968 r. (poz. 212).

OŚWIADCZENIE

Uprzedzony o odpowiedzialności karnej z art. 9 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) za nabycie samochodu niezgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 lipca 1968 r. w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 212)

— oświadczam, że przez ostatnie 4 lata ani ja, ani żadna z osób pozostających ze mną we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) nie nabyliśmy samochodu w Przedsiębiorstwie Państwowym „Motozbyt”, w Banku PKO ani za granicą,
- 2) nie wylosowaliśmy samochodu z książeczki oszczędnościowej PKO,
- 3) nie otrzymaliśmy samochodu z zagranicy.

Data

Podpis nabywcy

(imię, nazwisko i adres)

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 lipca 1968 r. (poz. 212).

OŚWIADCZENIE

Upředzony o odpowiedzialności karnej z art. 9 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) za nabycie samochodu niezgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 lipca 1968 r. w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 212)

— oświadczam, że przez ostatnie 3 lata *) — 2 lata *) ani ja, ani żadna z osób pozostających ze mną we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) nie nabyliśmy samochodu w Przedsiębiorstwie Państwowym „Motozbyt”, w Banku PKO ani za granicą,
- 2) nie wylosowaliśmy samochodu z książeczki oszczędnościowej PKO,
- 3) nie otrzymaliśmy samochodu z zagranicy.

Równocześnie oświadczam, że posiadany dotychczas samochód używałem jako:

_____ — do celów zawodowych *) pracownik _____ — do celów służbowych *).

(podać zawód) (podać miejsce pracy)

*) Niepotrzebne skreślić.

Podpis nabywcy

Data

(imię, nazwisko i adres)

Potwierdza się okoliczności podane przez Ob. w zdaniu ostatnim oświadczenia.

., dnia 196 . . . r.

Pieczęć zakładu pracy lub innej właściwej instytucji i podpis

213

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 8 lipca 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie akceptowania danych wyjściowych do projektowania (założeń inwestycji) i zatwierdzania projektów wstępnych niektórych inwestycji realizowanych w planach terenowych.

Na podstawie § 33 ust. 4 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski z 1965 r. Nr 45, poz. 253 i z 1967 r. Nr 58, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 2 kwietnia 1966 r. w sprawie akceptowania danych wyjściowych do projektowania (założeń inwestycji) i zatwierdzania projektów wstępnych niektórych inwestycji, realizowanych w planach terenowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 107) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) rozbudowy, przebudowy, adaptacji i modernizacji w połączeniu z remontami kapitalnymi istniejących obiektów, wymienionych w pkt 1, jeśli koszt robót przekracza 5.000.000 zł, a dla obiektów wyposażonych w mechaniczne i elektryczne urządzenia sceny — 1.000.000 zł w cenach 1966 r.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *L. Motyka*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1160.

Cena 1,60 zł